

به نام خدا

گزارش تمرین سری دوم درس هوش محاسباتی

دکتر مزینی

محمد یارمقدم

96462104

سوال یک

مورد A

در این سوال هدف پیاده سازی شبکه kohonen با ضریب یادگیری و شعاع همسایگی ثابت است.

بدین منظور ابتدا داده ورودی سوال را تهیه میکنیم که یک آرایه 1600 تایی از RGB های مپ ورودی خواهد بود. برای مقدار دهی اولیه به رنگ های دیتای ورودی از مقادیر رندوم استفاده میکنیم. پس از تکمیل آرایه، اعضا را بر بزرگ ترین عنظر تقسیم میکنیم تا نرمالایز شود و محاسبات ساده تر صورت گیرد.

در قسمت بعد یک نمونه از کلاس شبکه موردنظر با ضریب یادگیری و تعداد iteration های epoch میسازیم و سپس تابع train را روی آن فراخوانی میکنیم.

در قسمت کانستراکتور کلاس موردنظر مپ موردنظر برای آموزش دیتای ورودی به صورت رندوم مقداردهی اولیه میشود. سپس مقادیر epoch و شعاع همسایگی و ضریب یادگیری طبق مقادیر پاس داده شده از main برنامه مقداردهی میشوند. در تابع train برای هر کدام از پیکسل های دیتای ورودی تفاوت رنگ با هر کدام از خانه های مپ kohonen طبق فرمول زیر محاسبه میشود.

به این شکل که جذر جمع تفاوت سه رنگ دو پیکسل محاسبه شده و از روی آن اختلاف دو پیکسل بدست میاید و سپس طبق مقایسه با یک متغیر که در ابتدا مقدار بی نهایت دارد کوچک ترین این اختلاف بدست می آید

سپس تابع update_weights صدا زده میشود و نزدیک ترین پیکسل به پیکسل مپ در دیتای ورودی با این پیکسل مچ میشود. بدین ترتیب تمامی پیکسل های فضای ورودی بر روی نقشه خروجی مپ شده و تصویر خروجی در نهایت بر اساس آرایه RGB های پیکسل های چاپ میشود.

مورد B

کد این مورد نیز مانند قبل است با این تفاوت که ضریب یادگیری ثابت مشکلاتی به همراه دارد. اگر یک ضریب یادگیری مناسب انتخاب شود، مدل میتواند به خوبی آموزش دیده و خروجی مناسب را تولید کند. اما در اکثر موارد ضریب ثابت باعث میشود که همگرایی رخ نداده و به اندازه باشد که مینیموم محلی کوهونن را هر بار رد کرده و نتواند رنگ های مشابه را کنار هم نگه دارد و اجازه نمیدهد رنگ ها کنار هم فیت شوند. اما کم کردن ضریب یادگیری و شعاع همسایگی باعث میشود ابتدا رنگ های کلی را کنار هم قرار دهد و سپس جزئی تر بررسی کند. یعنی به طور مثال طیف رنگ قرمز را یک سمت و طیف آبی را یک سمت قرار دهد.

از سوی دیگر شعاع همسایگی اگر در ابتدا بزرگ و متغیر باشد باعث میشود که ابتدا هر نورون کل مپ را به سمت خود بکشد و سپس با کوچک کردن شعاع تنها 3 یا 4 نورون اطراف خود را به سمت خود بکشد باعث میشود در مپ گرده ایجاد نشود و ضریب یادگیری متغیر هم از عدم همگرایی جلوگیری می کند.

برای حل این مشکل با پیشروی در epoch ها ضریب یادگیری هم آپدیت میکنیم و به روز نگه میداریم.

به این پدیده map distortion میگویند که به معنی وجود گره در مپ مورد نظر در هنگام آموزش است.

سوال دو

مورد A

در این مورد نیز هدف پیاده سازی شبکه MLP برای پیش بینی تابع سینوس است.

همانند تمرین قبل یک مدل از کلاس sequential تولید میکنیم و سپس با متد Add لایه های مورد نظر را به آن اضافه میکنیم. برای این مورد ما دو لایه میانی برای این مدل قرار میدهم و لایه آخر را تابع فعالساز قرار میدهم.

سپس بعد از تشکیل مدل توابع fit و predict را روی آن فراخوانی میکنیم و نتیجه را روی نمودار با استفاده از کتابخانه pyplot رسم میکنیم.

B مورد

هدف در این سوال پیاده سازی شبکه RBF برای پیش بینی تابع سینوس است. برای این منظور ابتدا training data را در تابع rbf تعریف میکنیم که در واقع یک تابع گوسی است.

در مرحله بعد ما نیاز داریم که دوائر مورد نیاز برای این شبکه را یافته و دیتا را دسته بندی کنیم. برای این کار از الگوریتم k-means clustering استفاده میکنیم تا مرکز دوائر را بیابیم.

در این تابع ابتدا دوائر به صورت رندوم مقدار دهی اولیه میشوند. سپس تا زمانی که همگرایی اتفاق نیفتد در آرایه distances فاصله مرکز هر دایره با هر نقطه محاسبه میشود. کوچک ترین فاصله هر نقطه تا مرکز دایره اطرافش در آرایه closetcluster ذخیره میشود. سپس نقاط قرار گرفته درون فضای دایره موردنظر در آن قرار میگیرند.

پس ارز آن اگر دایره ها حرکت نکرده باشند همگرایی انجام میشود و یک کپی از دایره ها گرفته میشود. سپس دوائر با یک یا صفر نقطه در clusterwithnoint نکه داشته میشوند. اگر چنین دایره ای وجود داشته باشد یعنی باید به گروه های دیگر اضافه شود که این کار در ادامه انجام می پذیرد.

در سازنده کلاس RBF هم مقادیر پارامتر های مختلف مثل ضریب یادگیری و epoch و متغیر k مقدار دهی میشوند. و وزن ها و بایاس هم به صورت رندوم مقدار دهی میشوند.

در قسمت مین برنامه توابع fit و predict روی نمونه ایی که از کلاس RBF ساخته شده صدا شده میشود و سپس دیتای پیش بینی شده و اصلی روی نمودار رسم میشوند.

در تابع fit در خطوط ابتدایی انتخاب میکنیم که از deviations هایی که از الگوریتم بالا بدست میاید استفاده کنیم یا همه base ها را مجبور به استفاده deviation استاندارد که از فرمول بدست میاید بکنیم.

در ادامه این تابع نیز مانند تمرین قبل ما داده نمونه را از طریق forward pass و وزن ها و بایاس را از طریق backward pass آپدیت می کنیم.

مورد C

در این قسمت نیز نتایج دو مدل را با هم مقایسه میکنیم.

در کل طبق مشاهدات مدل RBF بسیار سریع تر از MLP است. مزیت مدل RBF این است که با دیتای ورودی کمتر میتواند پاسخ پیش بینی شده و جوال مسئله را یافت.

در مدل RBF تابع فعالسازی توابع گوسی بر حسب فاصله نقاط ورودی از مرکز دوایر است اما در MLP این تابع می تواند هر تابع غیر خطی باشد.

در MLP نیز مانند اسمش امکان وجود چندین لایه میانی موجود است اما در RBF لایه میانی واحد است.

در RBF لایه آخر تابع فعالسازی ندارد اما در MLP امکان دارد این تابع موجود باشد اما میتواند موجود هم نباشد که در این سوال به این گونه است.

نمودار مقایسه این دو شبکه در نوت بوک موجود است.